

maaks ja külmaks innimeste süddames. Omma
ello pärrast kartes, jätsid lapsed ommad wan-
nemad nende wiimse hädda sees aitmatta, sug-
gulane põggenes suggulasse, sõbber sõbra eest.
Sellepärrast et silmaga nähha olli, et katk sest
ikka laiemale läks, et surnud wanna kõlwatu-
ma wiisi järrele, kirrikude sisse ehk kiriko ümber
kirikoaiale mahhamaeti, wallitseti nüüd ka linn-
na koto polest monned rohhoaiad warrawa tag-
ga ärra, kuhho neid matta, kes katko surnud. Reed
surnokehhad, mis linna ulitsatte peält korjati,
said Kallamaia liggidal ühte isipaika maetud.

Katk mõllas linna sees, ja waenlane olli lin-
na ümber pirand, sedda ennese alla sundida. Ein,
mis wannal aial wapraste olli wastopannud,
ei jaksand se kord wasto seista. Soldatid enna-
miste ollid otsa sanud ja monnel päwal 150
meest ja ennamgi surnud; tükkimehhed ollid ärra
lõppend, ja linna mehhed kahhanesid pääw pä-
walt kassinamaks. Siis polnud ennam mund
nou egga abbi, kui linna ja keik maad Mihkkipä-
wal leppimisse kaua woitja kätte anda, ja Wen-
ne Keisri alla wanduda. Mis Rootsi wäest

weel lulle olli, läksid laewadega omma male
taggasi. Redda sõdda maalt linna olli pelgo
aianud, ruttasid nüüd iggamees omma koi-
ni paljo kui neid alles hinges olli. Mitto mois-
nikkuid, kui omma moisa taggasi saiwad, sur-
riwad weel sennagi ärra. Ja mis nad seält
leidsid eest? Mis muud, kui et moisad ja küllad
ennamiste ollid ärrapõlletud ehk paljaks risu-
tud ja wallarahwas katko surnud.

Ein olli nüüd küll jälle tahti ja sõddiminne ot-
sas; agga sellepärrast katk ei kustund koihe,
waid surri ikka weel innimesi, kunni külm aeg
kätte tulli. Kui aastal pärrast katko lin jälle ter-
we olli, hakkati arrud üleswõtma, mittuks kat-
ko ollid surnud, ja siis leiti, et olli ennam kui kah-
heksas ossa linnakoddanikkuid otsa sanud, ja üs-
le linna ja allewitte, linna innimesi ja neid, kes
linna ollid põggenend ja Rootsi soldatid, ülle-
pea wiisteistkümmend tuhhat hinge surnud.

Suremat sugu rahwas olli, kui lin Wene-
nerigi alla andis, hulk, karnisoni wäega ühhes,
laewade peäle lainud, ja teised kippusid ülle
merre Saksamale. Tuul olli wastas, et laewad